

[PIĘKRZENIE SIĘ *sb n*

I sg piękrz(e)nim się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Upiększanie się: A chociaż zaráz vbiorámi y piękrzenim się wżgárdzić niemogła: iednák się rozmow świeckich/ y igrzyłk y prozności iulz łtrzegła *SkarŻyw* 547.

Cf **[PIĘKRZENIE], PIĘKRZYĆ SIĘ**

KW